

लिके शिल्पिकुलप्रधाने पु० भरतः । कुले भजः यत् कुल्य
स्त्री । कुलोन, दक्षः । कैलेयक कुलोद्वे लिंगवादिं चतुरर्था
यः । कुल्य कुलसच्चिकटदेशादौ त्रिं बलादिं देशे मत्प सम्य
वः । कुलवत् कुलशुक्ते त्रिं स्त्रियां डीप कुलवती
तत्र स जातीयसंबे “यसाश्वलद्वारिभिवारिवीचिच्छटो-
च्छुलच्छुकुलाकुलेन”मावः अलिकुलसङ्कुलेत्यादि जयदेवः
षुधिव्याचारे मूलाधारे लौयते—लौ—ड । ११कुलकुरुद्व्यां
स्त्री उपचारात् तदपासके तन्त्रोक्ते १२चाचारविशेषशुक्ते
क्षलाचाराभिकारेण्यैव कुलचन्द्रिका कुलक्रमदीपिका कुल-
चूडामणिकुलार्थं वादयवस्तन्त्रपन्थाः १३भूमिलग्ने च
त्रिं । १४तन्त्रोक्ते तिथिनक्षत्रवारभेदे त्रिं कुलतिथि-
कुलनक्षत्रकुलवारशब्दे कुलाचारशब्दे च विद्विः ।

कुलक न०कुल—क कौ लौयते लौ—ड वा ततः संज्ञायां कन् ।

१पटोललतायां २परस्परसंवद्गङ्गोकपञ्चके च सिद्धिं
“कलापकं चतुर्भिंश्च पञ्चमिः कुलकं मतस्” सा०द० ।
३काकोन्दौ पु०अमरः ४वल्मीकी पु०५कुलच्छे उे त्रिंसेदिं
६महवकाटके उरत्वमाण ७हरितसर्थे पुंस्त्री० राजनिं
दकुपीलौ पु० मावग्र० । ईशिल्पिकुलप्रधाने त्रिं भरतः ।
कुलकर्कटौ स्त्री नित्यकर्म० । चीनकर्कशां राजनिं ।
कुलकुरुद्व्यलिनी स्त्री कौ षुधिव्याचारे मूलाधारे लौयते
लौ—ड कर्म० । तन्त्रोक्ते मूलाधारे सर्पीं वदयस्थिते
शिवशक्तिभेदे कुलकुरुद्व्यलीय्यत्र स्त्री । तत्स्वरूपा-
दिकं शारदायासक्तम् यथा “तत्त्वैतत्त्वरूपा सा सर्वगा
विश्वरूपिणी । शिवसच्चिभिमासाद्य नित्यानन्दगुणो-
दया । दिक्राजायनवच्छिद्वा सर्ववेदार्थगा शुभा ।
परापरविभागेन परशक्तिरियं स्तूता । योगिनां हृद-
आमोजे व्यथनी नित्यमङ्गसा । आधारे सर्वभूतानां
स्तुरनी विद्युदाकृतिः । शङ्खावर्त्तकमाहैवी सर्वमा-
द्वत्र तिथिः । कुरुद्व्यलीभूतसर्पाणामङ्गश्चियसुपेशुषी ।
गुणिता सर्वगात्रे पुं कुरुद्व्यली परदेवता । विश्वालाना प्र-
बुद्धा सा स्तूते सन्त्वमयं जगत् । सर्वदेवमयी देवी सर्व
भन्त्वमयी शिवा । सर्वतत्त्वमयी साक्षात् स्वस्त्रा स्तूत्व-
तरा विभुः । त्रिधामजननी देवी सोमस्त्र्यांमिन्हपिणी ।
त्रिभेदतेजसां कर्ती शब्दवज्ञस्वरूपिणी । द्विचत्वारिंश-
द्वर्षींगा पञ्चाशद्वर्षीरूपिणी” । विष्टतसेत् पदार्थदेवे
राघवमहृन यथा “कुरुद्व्यलिनीतउपत्तिमाह तत-
त्वैतत्वेति । तदुक्तं “मूलाधारात् प्रथमसुद्वितोयसु
शब्दः परात्म्यः पश्चात् पश्चन्त्यथ हृदयगोबुद्धियुग्

मध्यमार्थ्यः । यद्वे वैस्तर्याथ रुद्दिष्ठोरस्य जन्मौः
सुषुम्पावज्ञस्त्वच्चाङ्ग्यर्थति पवनप्रसिद्धोवर्णं संवः” । ततः
शरोरोतपत्त्वनन्तरं चैतत्त्वरूपा अतएव शब्दवज्ञमयी
सा देवी कुरुद्व्यली परदेवता सर्वगतेष गुणिता अतएव
विश्वालाना सर्वात्मना प्रबुद्धा जातप्रबोधा भन्त्वमयं
जगत् स्तूत इति द्वौरेण सम्बन्धः । तत्र सूलाधारे कु-
रुद्व्यलीभूतसर्पवज्ञांडीवर्त्तते तन्मध्ये वायुवशदस्याः स-
ङ्करणसेव गुणनस् । चैतत्त्वरूपेति स्वरूपाख्यानं सा
प्रसिद्धा सर्वमायत्वं तिथित्वयनेन कर्त्तव्याप्निर्दर्शिता विश्व-
रूपिणीत्वयनेन विषयव्याप्तिः । शिवसच्चिभिमासाद्य स्थि-
तेति शेषः अनेन शैवसिद्धान्ते शक्तिशब्दवाच्ये यमि-
त्युक्तं सच्चिविशब्दोऽप्यौपचारिवः तन्मते शिवशक्तेप्रार-
भेदात् तदुक्तमभिनवगुप्तप्रादाचार्यैः “शक्तेश्च शक्ति-
महू प्राद्वृतिरेकं न वाच्यति । तादात्मप्रभनयोर्नित्यं वक्त्रं
“हनयोरिय” । यद्वा सम्प्रस्तुनिविस्तरूपं शिवस्वरूपं
प्राप्येवर्थ्यः वक्ष्यति च “पिण्डम्भवेत् कुरुद्व्यलिनी शिवा-
लोति” गुणानां सत्वरजस्तमसाउद्दोयस्याः सा नित्या-
नन्दा चासौ गुणोदया च सा नित्यानन्दगुणोदया तेन
कुरुद्व्यलिनीस्तरूपसुक्तं गुणोदयेत्यनेन साउद्ध्यमते प्रकृति
वाच्ये यमित्युक्तं यदाङ्गः “प्रधानसिति यामाङ्गर्यां शक्ति-
रिति कथ्यते” इति इदानीमध्यात्माभिमूताधिदैवादि
विषयादिज्ञेतिष्ठामेष तस्या व्याशिमाह दिक्षालेति
सर्वदेहानुगेति देहव्याप्तिः परापरविभागेन काचन परा
शक्तिः काचनापरा तद्विभागेनापीयं परशक्तिरेव यदाङ्गः
“भूमिरापोऽनलोवायुः खंसनोबुद्धिरे व च । अहङ्कार
इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरटधा । अपरेवसितस्तन्त्रां प्रकृतिं
विद्व भे पराम् जीवभूतां महावाहो । यदेवं धार्थते
जगत्” (गीता) । यद्वा परः स्यूलः अपरः महास्यूलः
महदादिः तद्विभागेन परशक्तिः स्यूला शक्तिः स्यूलात्-
स्यूलेत्युक्तेः । अनेन महदादिव्याप्तिः यद्वा सर्वदेहानुगेत्य-
नेन प्राकात्मशब्दतोर्थं तस्य पुंस्त्रीनपुंसकलिङ्गाव्याप्तिर्हीर्शिता
शब्दतो यथा शिव इत्युच्यते कुरुद्व्यलिनीयुच्यते प्रधानसिति
एवंभूतापि सा स्त्रीत्वै नैव निर्दिश्यत इत्याह परापरेति
परा पुंप्रकृतिः अपरं नपुंसकप्रकृतिस्तद्विभागेन इयं
परशक्तिःस्तुता अयमर्थः यद्यपि लिङ्गात्मयवाच्या नथायि
तूर्णमेवाचलभक्तिभारपरिच्छालमक्तजनसमस्ताकाङ्क-
त्यवस्त्री परशक्तिपद्वाच्येति । अत एव शुभा रमणी-
या यदाङ्गराचार्यैः” पुंसुंसकयोस्तुत्यामिन्हनायां वि-